

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Mihai EMINESCU

Geniu pustiu

Proză literară

LITERA

biblioteca școlarului

Mihai
EMINESCU

GENIU PUSTIU

INTERNAȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1736 Anul probabil al na=terii lui Petrea Eminovici, \[ran din satul C[line=ti, l`ng Suceava (Bucovina), cel mai vechi dintre Eminovicii atesta\i]n acte oficiale. Str[bunic al poetului.
- 1780 Se na=te Vasile Eminovici, singurul fecior al lui Petrea Eminovici =i al so\iei sale Agafia. +i el \[ran, muncitor de p[m`nt. Avea =i darul c`nt[rrii. E bunicul poetului.
- 1812 La 10 februarie se na=te Gheorghe Eminovici, fiu al lui Vasile Eminovici =i al so\iei acestuia, Ioana.
Este tat[l poetului. S-a rupt de mediul satului natal =i, p[r[sind Bucovina, s-a stabilit]n Moldova.
- 1816 Se na=te mama poetului, Raluca Jura=cu, fiica stolnicului Jura=cu din Jolde=ti.
- 1840 La 29 iunie, Gheorghe Eminovici se c[s[tore=te cu Raluca Jura=cu.
- 1841 La 12 mai Gheorghe Eminovici, sluger, fu ridicat la rangul de c[minar.]n acest an se na=te +erban, primul copil al so\ilor Eminovici.
- 1843 La 2 februarie se na=te Nicolae (Nicu), al doilea copil.
- 1844 Se na=te George (Iorgu), al treilea copil.
- 1845 La 5 mai se na=te Ruxandra, al patrulea copil.
- 1846 La 1 iulie se na=te Ilie, al cincilea copil.
- 1848 Se na=te Maria, al =aselea copil. Anul na=terii este probabil.
- 1850 La 15 ianuarie, se na=te]n Boto=ani Mihail (Mihai cum i se zicea]n familie), poetul, al =aptelea copil.
- 1852 Se na=te Aglaia, al optulea copil.
- 1854 Se na=te Henrieta (Harieta), al nou[lea copil.
- 1856 Se na=te, la 16 noiembrie, Matei, al zecelea copil.

- Data c`nd s-a n[scut Vasile, al unsprezecelea copil al so`ilor Eminovici, nu e cunoscut[.
- 1857 }n luna august c[minarul Eminovici conducea, cu pa=aport, cinci copii la studii, peste grani\[, la Cern[u\i, printre care =i Mihai. Ce cursuri a urmat Mihai }n acest an nu se =tie.
- 1858—1859 Copilul Mihai a urmat clasa a III-a la “National Hauptschule” din Cern[u\i, fiind clasificat al 15-lea }ntre 72 de elevi.
- 1859—1860 A urmat clasa a IV-a, fiind clasificat al 5-lea }ntre 82 de elevi.
- 1860—1861 }nscris la Ober-Gymnasium din Cern[u\i, elevul Eminovici Mihai promoveaz[clasa I, fiind clasificat al 11-lea }n primul semestru =i al 23-lea }n cel de-al doilea semestru.
- 1861—1862 Urmeaz[clasa a II-a.
- 1862—1863 Repet[clasa, dar de la 16 aprilie 1863 p[r[se=te definitiv cursurile, de=i avea o situa\ie bun[la }nv[\]tur[.
- Plec`nd de vacan\ Pa=telui la Ipote=ti, nu s-a mai }ntors la =coal[.
- Moare Ilie, care studia medicina la =coala lui Davila din Bucure=ti.
- 1864 Elevul Eminovici Mihai solicit[Ministerului }nv[\]m`ntului din Bucure=ti o subven\ie pentru continuarea studiilor sau un loc de bursier. I se refuz[“nefiind nici un loc vacant de bursier”. Prin adresa nr. 9816 din 21 martie, c[tre gimnaziul din Boto=ani, i se promite c[va fi primit “negre=it la ocaziune de vacan\[, dup[ce, }ns[, va }ndeplini condi\iunile concursului”. Elevul Eminovici pleac[la Cern[u\i unde trupa de teatru Fanny Tardini-Vl[dicescu d[dea reprezenta\ii. La 5 octombrie Eminovici intr[ca practican[t la tribunalul din Boto=ani, apoi, peste pu\in timp, este copist la comitetul permanent jude\ean.
- 1865 La 5 martie Eminovici demisioneaz[, cu rug[mintea ca salariul cuvenit pe luna februarie s[fie }nm`nat fratelui s[u +erban. La 11 martie t`n[rul M. G. Eminovici solicit[pa=aport pentru trecere }n Bucovina. }n toamn[se afl[}n gazd[la profesorul s[u Aron Pumnul, ca }ngrijitor al Bibliotecii acestuia. Situa\ia lui =colar[era de “privatist”. Cuno=tea }ns[biblioteca lui Pumnul p`n[la ultimul tom.
- 1866 La 12/24 ianuarie moare Aron Pumnul. Cu aceast[}mprejurare =apte }nv[\]cei gimnazi=ti tip[resc o bro=ur[cu “I[crimioare... la morm`ntul prea-

iubitului lor profesoriu”. A doua din aceste poezii este semnat[: *M. Eminoviciu*, privatist. La 25 februarie/9 martie revista *Familia* din Pesta]i public[poezia *De-a= avea...* Iosif Vulcan, directorul revistei, i-a schimbat]ns[numele din Eminovici]n *Eminescu*, nume pe care poetul l-a adoptat imediat =i pentru todeauna. La 15/27 mai i se public[poezia *O c[!]/rire]n zori*.]n iunie p[r[se=te Bucovina =i se stabile=te la Blaj cu inten\ia m[rturisit[de a=i re]ncepe studiile. La 16/29 iulie, revista *Familia*]i public[poezia *Din str[in[tate*, la 14/26 august poezia *La Bucovina*, la 11/23 septembrie *Speran*a, =i la 16/28 octombrie *Misterele nop\ii*.]n cinci numere consecutive din octombrie =i noiembrie, aceea=i revist[]i public[nuvela *Lan\ul de aur*; tradus[dup[Onkel Adam, scriitor suedez. Un scurt timp a fost =i la Alba Iulia, unde particip[la 27—28 august la adunarea anual[a “Astrei”.]n toamn[a p[r[sit Blajul =i s-a dus la Sibiu, unde e prezentat lui N. Densu=ianu; de aici trecu mun\ii cum putu =i veni la Bucure=ti.

- 1867 Intr[]n trupa lui Iorgu Caragiale, unde are rolul de sufleur =i de copist. Cu acest[trup[f[cu turnee la Br[ila, Gala\i, Giurgiu, Ploie=ti. Citea mult din Schiller, din care a =i tradus poezia *Resigna\iune*, datat[]n manuscris april.
- 1867]i apare]n *Familia* din 2/14 aprilie poezia *Ce-\i doresc eu \ie, dulce Rom`nie*, iar la 18/30 iunie poezia lui *La Heliade*.
- 1868 Este angajat ca sufleur]n trupa lui Mihai Pascaly, care concentrase mai multe for\e teatrale: Matei Millo, Fanny Tardini-VI[dicescu =i actori din trupa lui Iorgu Caragiale.]n timpul verii, acest[trup[a jucat la Bra=ov, Sibiu, Lugoj, Timi=oara, Arad =i alte ora=e b[n[\ene. Iosif Vulcan l-a]nt`lnit cu ocazia acestui turneu =i a ob\inut de la Eminescu poeziile *La o artist[=i Amorul unei marmure*, publicate apoi]n *Familia* din 18/30 august =i 19 septembrie/1 octombrie. V[z`nd aceste poezii]n *Familia*, c[minarul Gheorghie Eminoviciu ceru lui Iosif Vulcan =tiri asupra soartei fiului s[u, r[t[citor]n lume. Stabilit]n Bucure=ti, Eminescu face cuno=tin\ cu I. L. Caragiale. Pascaly, fiind mul\umit de Eminescu,]l angajeaz[ca sufleur a II-a oar[=i copist al Teatrului Na\ional. La 29 septembrie Eminescu semna contractul legal]n acest[calitate. Ob\inu de la Pascaly o camer[de locuit,]n schimb,]ns[, se oblig[s[traduc[pentru marele actor *Arta reprezent[rii dramatice — Dezvoltat[=tiin\ific =i]n leg[tura ei organic[de profesorul dr. Enric Theodor R\otscher (dup[edi\iunea a doua)*. Traducerea, neterminat[, scris[pe

mai multe sute de pagini, se află printre manuscrisele r[emane]. Acum începe să se proiecteze proiectul său de roman *Geniu pustiu*.

1869 La 1 aprilie înființează împreună cu alți tineri cercul literar "Orientul", care avea ca scop, între altele, strângerea basmelor, poeziilor populare și a documentelor privitoare la istoria și literatura patriei. La 29 iunie se fixează comisiile de membri ale "Orientului", care urmau să viziteze diferitele provincii. Eminescu era repartizat pentru Moldova. În vară se întindea în timpuri de toamnă în Ciemișu cu fratele său Iorgu, ofițer, care-l sfătorea să se reia legăturile cu familia. Poetul refuză. Cu ocazia morții fostului domnitor al Munteniei, Barbu Dimitrieșcu, publică într-o foaie volantă poezia cunoscută sub titlul *La moartea principelui Știrbey*. În vară, pleacă cu trupa Pascaly în turnee la Iași și Cernăuți. Revista *Familia* continuă să publice poezii: *Junii corupți* la 31 ianuarie/12 februarie și *Amicului F. I.* la 31 martie/11 aprilie. Cu ocazia ultimului turneu, Eminescu se împacă cu familia, iar tatăl său îi promite o subvenție regulată spre a urma cursuri universitare la Viena, unde se aflau mai toți colegii lui de la Cernăuți. La 2 octombrie, Eminescu se înscrie la Facultatea de filozofie ca student extraordinar, ca simplu auditor deci, lipsindu-i bacalaureatul. Aici face cunoștință cu I. Slavici și cu alți studenți români din Transilvania și din Bucovina. Reia legăturile cu vechii colegi de la Cernăuți și de la Blaj. Se înscrie în cele două societăți studențesce existente, care apoi se contopesc într-una singură — "România jună". Scrisorile și telegramele către prietenii pentru trimiterea banilor de întreținere se întindesc.

1870 împreună cu o delegație de studenți, Eminescu îl vizitează de Anul Nou pe fostul domnitor Al. I. Cuza, la Döbling. În semestrul de iarnă 1869/1870 Eminescu a urmat cu oarecare regularitate cursurile. După aceasta Eminescu nu s-a mai înscris până în iarna lui 1871/72, când urmează două semestre consecutive. În schimb, setea lui de lectură era nepotolită. Frecvența, cu mult interes, biblioteca Universității. Își preocupau și unele probleme cu care avea să iasă în publicistică. La 7/19 și 9/21 ianuarie publică în *Albina* din Pesta articolul *O scriere critică*, în care ia apărarea lui Aron Pumnul împotriva unei broșuri a lui D. Petrino din Cernăuți, iar la 18/30 ianuarie în *Familia, Repertoriul nostru teatral*, cel dintâi semnat cu numele întreg, iar cel de-al doilea cu inițialele M. E. Trece apoi la situația politică a români-

lor =i a altor na\ionalit[\i conlocuitoare din Austro-Ungaria public`nd, sub pseudonimul Varro, }n *Federa\iunea* din Pesta, trei articole, str`ns legate }ntre ele: *S[facem un congres*, ap[rut la 5/17 aprilie, }n *unire e t[ria*, la 10/22 aprilie, =i *Echilibrul*, la 22 aprilie/4 mai =i 29 aprilie/11 mai, pentru care a fost citat de procurorul public din Pesta. *Federa\iunea* din 5/17 aprilie r[spunde cu mul\umiri pentru aceste articole, dar nu poate preciza timpul c`nd ar putea }ncepe publicarea romanului men\ionat de Varro. A fost probabil vorba de proiectul de roman *Naturi catilinare*. La 15 aprilie public[}n *Convorbiri literare* din Ia=i poezia *Venere =i Madon[*, iar la 15 august *Epigonii*. La 17 iunie }i scria lui Iacob Negruzzi, redactorul *Convorbirilor literare*, l[murindu-i ideea fundamental[din *Epigonii*.

Al[turi de N. Teclu, pre=edinte, Eminescu, }n calitate de secretar, semneaz[, }n luna martie, un apel pentru str`ngerea de fonduri }n vederea serb[rii de la Putna, iar la 4/16 septembrie }i scrie lui Iacob Negruzzi rug`ndu-l s[publice }n *Convorbiri literare* noti\va ce-i trimite, "asupra proiectatei }ntruniri la morm`ntul lui +tefan cel Mare la Putna". Tot atunci trimite povestea *F[t-Frumos din lacrim[*, care se tip[re=te }n *Convorbiri literare*, }n numerele de la 1 =i 15 noiembrie.

Sosit incognito la Viena, Iacob Negruzzi }i comunic[lui Eminescu impresia puternic[provocat[de poet }n s`nul societ[\ii "Junimea" din Ia=i, prin poeziile publicate de acesta }n *Convorbiri literare*. }i propune ca dup[terminarea studiilor s[se stabileasc[la Ia=i.

1871 }n c`teva scrisori din februarie }l pune pe Negruzzi }n curent cu proiectele sale literare =i i-l recomand[c[lduros pe Slavici. Trimite poezia *Mortua est!*, care apare }n *Convorbiri literare* din 1 martie, urmat[de alte dou[poezii: }nger de paz[=i *Noaptea...*, care se tip[resc la 15 iunie.

La 8 aprilie stil nou, "Rom`nia jun[" \ine =edin\va de unificare a conducerii, aleg`nd primul s[u comitet, cu I. Slavici, pre=edinte, =i Eminescu, bibliotecar. La 1 august, }n =edin\va de la Cern[u\i, s-au des[v`r=it preg[tirile pentru serbarea de la Putna, fixat[pentru 15/27 august. Cu aceast[ocazie Eminescu vede locurile copil[riei =i ale adolescen\ei sale. Se abate chiar pe la Boto=ani =i Ipote=ti. La 6 august i se adreseaz[din Ipote=ti lui Titu Maiorescu, d`ndu-i oarecare rela\ii privitoare la organizarea serb[rii. }n ziarul *Rom`nul* din 3/15 august, Eminescu public[}mpreun[cu Pamfil Dan,

membru în comitetul serbării, o scrisoare în care explic semnificația înținerii tineretului român în jurul mormântului lui +tefan cel Mare. Printre tinerii de talent, participanți activi la serbare, s-au remarcat pictorul Bucevski și compozitorul Ciprian Porumbescu. Din cauza unor curente contradictorii în senoșul societății “România jună”, Eminescu demisionează împreună cu Slavici din comitetul de conducere, în toamna anului. Amândoi sunt acuzați că sunt atașați ideilor “Junimii” din Iași. În studiul său despre *Diracvia nouă*, Titu Maiorescu evidențiază meritele de poet, “poet în toată puterea cuvântului”, ale lui Eminescu, citându-l imediat după Alexandri. Studiul se tipărește cu începere din acest an în *Convorbiri literare*.

Dintre numeroasele proiecte literare, în acest an probabil ia o formă inițială *Proletarul*, sub impresia lecturilor poetului despre evenimentele Comunei din Paris. Poemul va fi continuat și deservit în anii următori.

Lucrează la poemul *Panorama de-ertăciunilor*.

La 16 decembrie, într-o scrisoare către +erban, care se afla în vară, îi scrie necăjit că duce o mare lipsă de bani, având datorii pentru chirie, apoi “la birt, la cafeana, în fine, pretutindenea”. Din această cauză intenționează să se mute la altă universitate, în provincie.

- 1872 Anul probabil al înținerii lui cu Veronica Micle, la Viena. La 10 februarie, într-o scrisoare către prînă, se plânge că a fost bolnav, din care cauză se află într-o stare sufletească foarte rea, agravată și de tirile triste primite de acasă. La 18 martie ajunge să constate că “anul acesta e într-adevăr un an nefast” din cauza boalei și a lipsurilor de tot felul. La 8 aprilie solicită bani pentru a se înscrie în semestrul al doilea. Se plânge și de lipsa unui pardesiu. În aceste împrejurări prăsește Viena și vine în vară. La 1 septembrie participă la o =edină a “Junimii” din Iași, unde citește fragmente din *Panorama de-ertăciunilor*. *Egiptul* și începutul *Eului de mijloc*, apoi nuvela *Sfârșitul Dionis*. Prezența în vară a poetului este confirmată și de o scrisoare pe care Eminescu o trimite din Botoșani, în august, lui Titu Maiorescu, în care interveinea în favoarea lui Toma Micheru, pentru un concert al acestuia. La 7 septembrie Eminescu citește în =edină “Junimii” două poezii: *nger și Demon* și *Floare albastră*. Poezia *Egiptul* avea să apară la 1 octombrie în *Convorbiri literare*, iar *nger și Demon* și *Floare albastră* la

1 aprilie anul urm[tor. *S[rmanul Dionis* se tip[re-te la 1 decembrie 1872 =i]n continuare la 1 ianuarie 1873.

Asigurat printr-o subven[ie lunar[de 10 galbeni, din partea "Junimii", Eminescu pleac[la Berlin. O scrisoare a lui +erban din 30 noiembrie d[am[nuntul c[poetul era plecat cu mai multe s[pt[m`ni]nainte de acest[dat[.]nscrierea la Universitatea din Berlin s-a f[cut la 18 decembrie. De data aceasta Eminescu era]nmatriculat ca student ordinar, pe baza unui certificat de absolvire de la gimnaziul din Boto=ani. Cursurile la care se]nscrisese, sau pe care =i le notase s[le urmeze, erau foarte variate: din domeniul filozofiei, istoriei, economiei =i dreptului.

1873 Prelucraz[folclor:]ncepe primele versiuni la *C[lin* =i *Luceaf[rul*.

Pentru a-=i putea asigura o existen[\ modest[este nevoit s[accepte cur`nd un post la consulatul rom`n de la Berlin, aflat sub conducerea lui Teodor Rosetti, mai t`rziu al lui N. Kre\ulescu. Tensiunea dintre tat[=i fiu l-a determinat pe poet s[cear[exmatricularea =i eliberarea unui certificat doveditor c[p`n[la data de 14 iulie a urmat dou[semestre. La 26 iulie i se elibera acest certificat. Rosetti i-a]nlesnit]ns[r[m`nerea mai departe la Berlin, prin m[ririrea salariului, iar la 8 decembrie se re]nscrie la Universitate pentru semestrul de iarn[. N-a trecut nici un examen. La 21 septembrie Iorgu Eminovici, militar, se sinucide, dar moartea lui e declarat[abia la 2 noiembrie. Fusese]nmorm`ntat la Ipote=ti, f[r[autoriza[ie =i f[r[declara[ie de deces.

1874]ntre 17/29 ianuarie =i 7 mai are loc o bogat[coresponden[\]ntre Maiorescu =i Eminescu,]n care i se propunea poetului s[=-i ob\in[de urgen[\ doctoratul]n filozofie pentru a fi numit profesor la Universitatea din Ia=i. Ministrul]nv[\[m`ntului]i trimite la Berlin suma de 100 galbeni pentru depunerea doctoratului.]n timpul verii i se d[sarcina de a cerceta oficial, pentru statul rom`n, documentele din Koenigsberg, dar printr-o scrisoare din 19 septembrie, adresat[secretarului agen[iei diplomatice din Berlin, motiveaz[de ce a abandonat acest[sarcin[=i de ce a luat drumul c[tre \ar[, urm`nd ca]n noiembrie s[se]ntoarc[la Berlin pentru examene. La 1 septembrie era numit]ns[]n postul de director al Bibliotecii Centrale din Ia=i. La 7 octombrie Maiorescu ia cuno=tin[\ prin Al. Lambrior c[Eminescu nu poate pleca a=a cur`nd]n str[in[tate ca s[fac[doctoratul, fiind oprit de oare-

care]nt`mpl[ri grave]n familia sa. Dou[surori se]mboln[viser[de tifos la b[i]n Boemia, fratele +erban, care d[use semne de aliena\ie mintal[, la 10 octombrie se interna]n spital prin interven\ia agen\iei rom`ne din Berlin. Poetul]ncepuse s[suferi de o aprindere a]ncheieturii piciorului. La 28 noiembrie agen\ia din Berlin anun\ moartea lui +erban.

Pe l`ng[sarcinile de la bibliotec[, Eminescu preda acum lec\ii de logic[la Institutul academic]n locul lui Xenopol. *Convorbirile literare* de la 1 decembrie]i public[]mp[rat =i proletar. La 8 noiembrie promitea c[va veni]ntr-o joi la serata literar[de la Veronica Micle, spre a citi o poezie cu subiect luat din folclor. Colaboreaz[la Lexiconul lui Brockhaus. Toamna o petrece]n tov[r]=ia lui Slavici, g[zdui la Samson Bodn[rescu. Public[]n *Convorbiri literare* din 1 noiembrie un articol asupra lui *Constantin B[II]cescu*, reproduc`ndu-i multe poezii.

- 1875]n prima parte a anului pune ordine]n bibliotec[=i propune]mbog[\irea ei cu manuscrise =i c[r\i vechi rom`ne=ti.]ntr-un raport din 6 martie, adresat lui Maiorescu, ministrul]nv[\[m`ntului,]nainteaz[o list[bogat[de tip[rituri =i manuscrise vechi pentru achizi\ionare.]ncepe traducerea din nem\ete a unei gramatici paleoslave. La 15 iunie prime=te scrisoarea lui Maiorescu prin care i se propune func\ia de revizor =colar pentru districtele Ia=i =i Vaslui. La 1 iulie este invitat s[=-i ia]n primire noul post, iar la 2 iulie pred[biblioteca lui D. Petrino, autorul bro=urii criticate de Eminescu prin articolul s[u *O scriere critic[*. Tot]n aceast[vreme este]nlocuit =i la =coal[din cauza grevei declarate de elevii unor clase. La 10 august]nainteaz[ministerului un raport asupra constat[rilor f[cute cu ocazia conferin\elor cu]nv[\[torii din jude\ul Ia=i. Remarc[pe institutorul Creang[de la =coala nr. 2 din P[curari, Ia=i. La 5 septembrie trimite un raport cu propuneri de reorganizare a =colilor din jude\ul Vaslui.]n *Convorbiri literare* din 1 februarie public[poezia *F[t Frumos din tei*, iar la 1 aprilie public[tot acolo o scurt[dare de seam[asupra scrierii *Pseudo-cyneticos* de Al. I. Odobescu.

La 14 martie,]n cadrul prelegerilor publice ale "Junimii" roste=te conferin\a pe care o tip[re=te]n *Convorbiri literare* din 1 august sub titlul *Influen\ia austriac[asupra rom`nilor din principate*. La 26 mai,]nainteaz[ministerului un raport elogios asupra unei c[r\i didactice alc[tuit[de I. Creang[=i al\ii. Pe Creang[]l introduce la "Junimea". Schimb`ndu-se guvernul, Emi-

nescu este pus în disponibilitate prin decretul domnesc nr. 1013 din 3 iunie. Prin raportul său din 22 iunie către Ministerul Învățămîntului, D. Petri-
no cere ca Eminescu, fost bibliotecar, să fie urmărit pentru obiecte „sustrase”. Ministerul înaintează raportul Parchetului din Iași. Prin încheie-
rea sa din 17 decembrie judecătorul de instrucție declară înscrisul că „nu este
loc de urmărire”.

La 15 august se stinge din viață, la Ipotești, Raluca Eminovici.

Rămas fără slujbă, Eminescu primește postul de corector și redactor al presei
neoficiale la ziarul local *Curierul de Iași*. Frecventează cu regularitate
=editurile „Junimii”. De multe ori îl vizita pe Creangă în bojdeuca sa. *Con-
vorbirile literare* îi publicau la 1 septembrie poeziile *Melancolie*, *Crăiasa din
povești*, *Lacul* și *Dorin*’a, la 1 noiembrie *Călin*, iar la 1 decembrie *Strigoii*.
Curierul de Iași avea numeroase rubrici redactate de Eminescu, fără
semnătură. În această formă apare la 9 iunie schiul *La aniversare* și nuvela
Cezara în numerele de la 6, 11, 13, 15 și 18 august. Face un drum la
București, unde, prin Maiorescu, se împrietenește cu Mite Kremnitz. Ve-
ronica Miclă rămâne înscrisul idolul său.

1877 Continuă activitatea ziaristică la *Curierul de Iași*. În formă polemică ia
apărarea manualului de logică a lui Maiorescu, sub titlul *Observații critice*,
în *Curierul de Iași* din 12 august, și înscrisul *o dată recenziunea logicei Maiores-
cu*, în *Convorbiri literare* din 1 septembrie. Publică cronici teatrale în legătură
cu spectacolele la care asistă. Vizitează în dese rânduri casa bătăniei lui Mi-
clă și participă la =editurile „Junimii”, dar se simte din ce în ce mai singur,
fapt pe care i-l comunică la 20 septembrie lui Slavici, iar la 12 octombrie
precizează, către același, că Iași i-au devenit „nesufereni”. Fiind invitat să
între în redacția ziarului *Timpul*, Eminescu părăsește Iași în a doua jumătate
a lunii octombrie și vine la București, unde se dedică gazetariei. Anul se
scurge fără ca poetul să fi publicat măcar un vers. La 18 decembrie, totuși,
Negruzzi se entuziasma de seria de articole din *Timpul*, *Icoane vechi și icoane
noi* „minunate scrise și minunate cugetate”. Eminescu înscrisul nu avea bani
nici pentru o fotografie cerută de Negruzzi la Iași spre a-i pune chipul în
tabloul cu portretele junimiștilor.

1878 Activitate ziaristică intensă. Nu răspunde scrisorilor primite de la Iași. Abia
dacă participă la =editurile săptămânale de la Maiorescu și de la Mite Krem-
nitz. Venirea lui Rossi în București îi ocupă seriile. Sub titlul *Reprezentările*

Rossi public[]n *Timpul* de la 28 ianuarie o scurt[]ronic[]teatral[]. +i reprezenta\iile rom`ne=ti]l preocup[: la 6 octombrie public[]un foileton cu titlul *Deschiderea stagiunii 1878—1879*. Dup[]insisten\e numeroase, trimite lui Negruzzi patru poezii: *Povestea codrului*, *Povestea teiului*, *Singur[tate =i Departe sunt de tine...*, care se public[]n *Convorbiri literare* din 1 martie. La 16 aprilie public[]n *Timpul* un foileton, *Pa=tele*, care l-a impresionat pe Caragiale at`t]nc`t peste cincisprezece ani avea s[-l reproduc[]n *Moftul rom`n* (1893). La 26 mai cite=te acas[]la Maiorescu poezii, prezent fiind =i Alecsandri, s[]rb[]toritul de la Montpellier pentru *Ginta latin[]*.]n iulie, sf[]tuit de medic,]=i ia concediu de la ziar =i pleac[]la Flore=ti-Dolj, la mo=ia lui Nicolae-Mandrea. Aici traduce, din]ns[]rcinarea Ministerului Cultelor =i]nv[]\[]turilor Publice, tomul]nt`i al scrierii *Fragmente din istoria rom`nilor* de Eudoxiu Hurmuzaki, ap[]rut[] de cur`nd]n nem\=te. La 13 iulie scrie din Flore=ti, adres`nd lui Caragiale =i Ronetti-Roman, colegi de redac\ie, o scrisoare plin[]de umor =i de sarcasm.

Dup[]napoierea de la Flore=ti i s-a propus s[]se mute la Maiorescu, dar poetul n-a primit. La 17 septembrie face o recenzie]n *Timpul* despre *Cuvente den b[]tr`ni*, tomul I, de Hasdeu. Particip[],]ntre 11 =i 13 noiembrie, la a 15-a aniversare a “Junimii” la Ia=i, merg`nd]mpreun[]cu Slavici =i Caragiale, to\i trei]n contul lui Maiorescu.

- 1879 Satisface din plin cererile repetate ale lui Negruzzi =i-i trimite la Ia=i poezii care se public[]n *Convorbiri literare*: *Pajul Cupidon...*, *O, r[]m`i*, *Pe aceea=i ulicioar[]...*, la 1 februarie, *De c`te ori, iubito...*, *Rug[]ciunea unui Dac=i At`t de fraged[]...*, la 1 septembrie, *Afar[-i toamn[]*, *Sunt ani la mijloc*, *C`nd]nsu=i glasul*, *Fream[t de codru*, *Revedere*, *Desp[r]ire =i Foaia ve=ted[]*, la 1 octombrie. Cre=te pasiunea pentru Mite Kremnitz, c[]reia]i pred[] lec\ii de limb[]rom`n[] =i-i ofer[]n manuscris poezia *At`t de fraged[]...* Faptul]l alarmeaz[]pe Maiorescu, dup[]cum reiese dintr-o]nsemnare a criticului din ziua de 1 iunie: “*Grea epoc[]Eminescu*”.

La 6 august moare +tefan Micle. Eminescu scrie Veronich[i]. V[]duva lui Micle vine la Bucure=ti =i-l roag[]s[]intervie pentru urgentarea pensiei sale.]mpreun[]fac planuri de c[]s[]torie nerealizabile. Se afund[]din ce]n ce mai mult]n munca de gazetar.]n redac\ie are un rol preponderent, dar obositor.

1880 }ntr-o scrisoare c[tre Henrieta se pl`nge c[are mult de lucru =i c[-i bolnav trupe=te, dar mai mult suflete=te. Din partea familiei prime=te numai imput[ri,]n special adresate de tat[]s[u. N-are nici timp, nici dispozi\ie s[-] feliicitate m[car pe Matei, care-i trimisese invita\ie de nunt[. Se simte]mb[tr`nit =i ar vrea s[]moar[. Nu=] vede capul de datorii.

Nu public[dec`t o poezie: *O, mam!*..., care apare]n *Convorbiri literare* din 1 aprilie. Negruzzi]i scrie imput`ndu-i c[nu-i mai trimite nici o colaborare. Renun\ la c[s]toria proiectat[cu Veronica Micle. Mite Kremnitz afirm[c[]nima poetului s-a aprins de o nou[flac[r]. Maiorescu precizeaz[c[e vorba de o doamn[Poenaru-Lecca, care-l inspir[, probabil,]n poeziile pe care nu le public[, dar le cite=te la]nt`lnirile literare s[pt[]m`nale. Coresponden\a cu Veronica se poart[pe un ton iritat.

La 6 decembrie Veronica se pl`nge lui Hasdeu c[Maiorescu l-a determinat pe Eminescu s[nu=]]n[] f[g]duiala de a o lua]n c[s]torie.

1881 Scrie la 18 martie, cer`nd iertare tat[]lui s[u, bolnav, c[nu poate veni s[-]]vad[. "Negustoria de gogo=] de bra=oaave"]l]vine str`ns de "dughean[". Se pl`nge c[-i e "acru sufletul de cerneal[=i de condei". Totodat[]i scrie =i lui Negruzzi, spun`nd c[nu g[se=te un minut liber spre a r[spunde la scrisorile primite.]l anun\]ns[c[prin Maiorescu i-a trimis *Scrisoarea III*, pe care a citit-o de mai multe ori la "Junimea" bucure=tean[.]n seara de 28 martie Maiorescu o cite=te]n s`nul "Junimii", la Ia=i. Dup[publicarea *Scrisorii I*]n *Convorbiri literare* din 1 februarie, =i a *Scrisorii II* la 1 aprilie, se tip[re=te =i *Scrisoarea III* la 1 mai. Pentru caracterul ei antiliberal este reprodus[la 10 mai]n *Timpul*. Ciclul *Scrisorilor* se]nceie cu publicarea *Scrisorii IV** la 1 septembrie]n *Convorbiri literare*.

Absorbit de activitatea ziaristic[, g[se=te totu=i timp =i revizuiete nouela *Cezara*, a c[rei ultim[form[o]ncredin\eaz[lui Maiorescu,]ntre filele unei bro=uri care con\inea balada lui Schiller *M[nu=a*, tradus[]n treisprezece limbi;]n rom`ne=te de Eminescu.

Lucreaz[la des[v`r=irea *Lucaef[rului* =i la diversele forme din *Mai am un singur dor*.

*]n *Convorbiri literare* titlatura *Scrisorilor* este urm[toarea: *Scrisoarea]nt`i*, *Scrisoarea a doua*, *Scrisoarea a treia*, *Scrisoarea a patra* (n. I. Cre\u).

În *Timpul* din 4 octombrie Eminescu publică o introducere la seria de *Palavre, anecdote, taclale* etc. ale lui E. Baican, iar în numărul de la 10 octombrie se ocupă, într-un articol de fond, de însemnătatea limbii vechi din cărțile bisericești. La 21 noiembrie, cu ocazia dezvelirii statuii lui Eliade, scrie un articol în care arată că Eliade este cel dintâi scriitor modern al românilor.

Raporturile epistolare cu Veronica devin încordate din cauza lui Caragiale, cu care Eminescu se împarte la serbarea pomului de Crăciun de la Mite Kremnitz.

- 1882 La gazetă, Eminescu este flancat cu începere de la 1 ianuarie de un director și un comitet redacțional care urma să-i tempereze avântul său polemic. Reorganizarea redacției însă este inoperantă, fiindcă poetul continuă să scrie în stilul său propriu. La 28 martie semnează un "prim-București" ca recenzie la volumul întins de nuvele publicat de I. Slavici.

Nu publică nici o poezie în tot timpul anului. În schimb citește în mai multe rânduri *Luceafărul* în edițiile "Junimii" de la Maiorescu. Mite Kremnitz îl traduce în nemăște. Este semnalat adeseori în casă la Maiorescu. În seara de 13 septembrie, în absența poetului, probabil, se citesc "iarăși vecinic frumoasele poezii de Eminescu". În seara de 8 octombrie citește și corectează, împreună cu Maiorescu, *Luceafărul*, pe care îl prezintă la "Junimea" de la 28 octombrie.

Împreună cu Veronica, îi scrie și primește numeroase scrisori. Își comunică planurile pentru viața în comun la București. În căteva rânduri, Veronica a fost pentru scurt timp în București. Dar curând raporturile dintre ei se strică.

- 1883 În ianuarie, Eminescu este internat pentru căteva vreme în spital. În lipsa lui se citește la Maiorescu, în două rânduri, *Luceafărul* în limba germană, traducere făcută de Mite Kremnitz. Poezia, în română, vede lumina tiparului în *Almanahul societății studențești "România Jună"* din Viena apărut cu meninerea aprilie. Apariția *Almanahului* este anunțată în *Timpul*, cu începere de la 14 mai până la 26 iunie.

În seara de 23 martie, la ediția "Junimii" de la Maiorescu este semnalat prezența lui Iosif Vulcan. Probabil cu această împrejurare Eminescu i-a cedat textul următoarelor poezii care au apărut în *Familia* în cursul lunilor viitoare: *S-a dus amorul...* (la 24 aprilie), *Când amintirile...* (la 15 mai),

Adio (la 5 iunie), *Ce e amorul...* (la 17 iulie), *Pe l`ng[plopii f[r[so]...* (la 28 august), *+i dac[...* (la 13 noiembrie). Pentru aceste poezii Eminescu a primit un mic onorar, singurul cu care a fost r[spl[tit]n toat[activitatea sa literar[.

La 4 iunie *Timpul* anun\ [plecarea la Ia=i a lui Eminescu, pentru a asista]n calitate de corespondent al ziarului la serbarea dezvelirii statuii lui +tefan cel Mare. }=i reg[se=te vechii prieteni, I. Creang[=i Miron Pompiliu. Cu acest[ocazie cite=te junimi=tilor din Ia=i, str`n=i]n casa lui Iacob Negruzzi, poezia *Doina*, care se tip[re=te apoi]n *Convorbiri literare* din 1 iulie. La Bucure=ti,]n ziua de 23 iunie, pe o c[ldur[]n[bu=itoare, Eminescu d[semne de aliena\ie mintal[. La 28 iunie boala izbucne=te din plin. }n aceea=i zi este internat]n sanatoriul doctorului +u\u. La 12 august Maiorescu este vizitat de Gheorghe Eminovici =i de fratele poetului (locotenentul), care cer rela\ii asupra bolnavului. *Convorbirile literare* din luna august reproduc poezia *Luceaf[rul* din *Almanahul* de la Viena. La 20 octombrie Eminescu este trimis de prieteni la Viena =i internat]n sanatoriul de la *Ober-Döbling*, fiind]nso\it pe drum de Chibici. La contribu\iile amicilor se adaug[suma de 2000 lei, rezultat[din v`nzarea biletelor de intrare la Ateneu, unde Alecsandri a citit piesa *F`nt`na Blanduziei*]n ziua de 14 octombrie.

La 21 decembrie apare la Socec volumul cu poeziile lui Eminescu, av`nd o scurt[prefa\ semnat[de Titu Maiorescu, =i portretul autorului. Impresie puternic[. Pe l`ng[cele publicate anterior de poet, volumul cuprinde =i 26 poezii inedite.

1884 La 8 ianuarie se stinge din via\[, la Ipote=ti, Gheorghe Eminovici, tat[l poetului, iar la 7 martie,]=i lua singur via\a, prin]mpu=care, Neculai Eminovici (Nicu), tot la Ipote=ti.

]n ziua de 1 ianuarie Eminescu este vizitat de Maiorescu =i de v[rul acestuia, C. Popazu, din Viena, care avea sarcina s[vad[c`t mai des pe poet la sanatoriu. La 12 ianuarie Eminescu scrie lui Chibici =i=i exprim[dorin\a de a veni]n \ar[. La 4 februarie]i scrie lui Maiorescu, exprim`ndu-i aceea=i dorin\ [. D-rul Obersteiner propune la 10 februarie ca pacientul s[fac[o c[l[torie prin Italia. Maiorescu, r[spunz`nd la scrisoarea lui Eminescu, arat[bucuria tuturor pentru deplina lui]ns[n[to=ire =i-l] anun\ c[Chibici va sosi la Viena, pentru ca]mpreun[s[fac[o excursie de pl[cere de 6

s[pt[m`ni spre sudul Alpilor p`n[la Vene`ia, Padua =i Floren`a. Petre Carp, vizit`nd pe Eminescu la Döbling, îi face lui Maiorescu acelea=i propuneri.

În ziua de 26 februarie Eminescu p[r[se=te sanatoriul =i, Însö`it de Chibici, face c[l[torie recomandat[prin Italia. Sose=te la Bucure=ti la 27 martie, primit la gar[de mai mul`i amici. În ziua de 7 aprilie Eminescu pleac[la Ia=i cu acela=i Însö`itor. Contribu`iile pentru Între`inere continu[.

La 24 septembrie Eminescu e numit În postul de subbibliotecar al Bibliotecii Centrale din Ia=i. Este prezent la banchetul anual al "Junimii", la 25 octombrie. În noiembrie este bolnav =i internat În spitalul Sf. Spiridon.

În decembrie Îl viziteaz[Vlahu[.

Convorbirile literare din lunile ianuarie =i februarie îi public[dou[zeci =i una din cele dou[zeci =i =ase poezii, publicate ca inedite În volumul de la Socec. În num[rul din luna februarie i se tip[re=te poezia *Diana*, necuprins[În volum. În *Familia* din 12 februarie apare poezia *Din noaptea...*, ultima din grupul celor date lui Iosif Vulcan În prim[vara anului precedent.

- 1885 Apare la Socec edi`ia a doua a volumului de poezii, cu acela=i con`inut. *Convorbirile literare* din iulie îi public[*Sara pe deal*. Eminescu continu[modesta slujb[la bibliotec[=i pred[lec`ii la =coala comercial[. Lipse=te În lunile iulie =i august, urm`nd o cur[la Liman, l`ng[Odesa, de unde scrie cer`nd bani pentru plata taxelor. La Începutul lunii septembrie Înc[nu venise la Ia=i. I se d[de c[tre Editura Socec 500 lei În contul volumului de poezii.

- 1886 Este men`inut În serviciul bibliotecii, unde Îndepline=te roluri =terse: scrie =tatele de plat[, adresele pentru Înaintarea lor, diverse circulare pentru restituirea c[r`ilor Împrumutate =i pentru convocarea comisiei bibliotecii. *Epoca ilustrat[* din 1 ianuarie public[*Dalila* (fragment). În Întregime poezia a ap[rut postum În *Convorbiri literare* la 1 februarie 1890. *Albumul literar al societ`ii studen`ilor universitari "Unirea"*, cu data de 15 martie, îi public[poezia *Nu m[Învelegi*, iar *Convorbirile literare* din decembrie poezia *La steaua*.

Rom`nia liber[din 2 martie informeaz[despre o conferin`\ public[a lui Vlahu[asupra lui Eminescu, l[ud`nd poeziile =i critic`nd aspru pe cei care au avut alte p[reri asupra lor. Auditor numeros =i entuziast.

În timpul verii Eminescu devine din nou alienat. La 9 noiembrie este înlocuit în postul de la bibliotecă și, în urma unui consult medical, este transportat la ospiciul de la Mănăstirea Neam.

- 1887 Primăvara, Eminescu pleacă la Botoșani, la sora sa Henrieta, și este internat în spitalul local Sf. Spiridon. În timpul acesta se organizează în Iași comitete de ajutorare, care lansează liste de subscripție publică pentru întreținerea și îngrijirea poetului. La 13 iulie merge la Iași pentru un consult de medici. Aceștia recomandă trimiterea pacientului la Viena și Hall, unde și pleacă în ziua de 15 iulie, însoțit fiind de doctorandul Grigore Focșă. De la Hall se întoarce la Botoșani, unde stă sub îngrijirea doctorului Isac și a sorei sale Henrieta, cu începere de la 1 septembrie. În decembrie trupa de teatru a fraților Vlădicescu, cunoscuți poetului, dă la Botoșani un spectacol în beneficiul bolnavului.

Convorbirile literare din 1 februarie și publică poezia *De ce nu-mi vii*, iar numărul din 1 iulie *Kamadeva*.

- 1888 Eminescu are dorința de a-și termina unele lucrări pe care și-a amintit că le-a lăsat în manuscris. Pomenește Henrietei de gramatica limbii sanscrite, răsărită în manuscris la Biblioteca Centrală din Iași. Prin scrisoare recomandată îi cere lui Maiorescu să-i trimită biblioteca și manuscrisele rămase la București. Criticul însă nu dă nici un răspuns acestei scrisori.

Iacob Negruzzi depune pe biroul Camerei deputaților o petiție din partea unui număr de cetățeni din toate părțile țării, pentru un proiect de lege prin care să se acorde poetului, de către stat, o pensie viageră. Propunerea este susținută și de M. Kogălniceanu. Camera votează un ajutor lunar de 250 lei. Abia la 23 noiembrie proiectul de lege trece la Senat, unde este susținut de N. Gane ca raportor. Legea se va vota abia în aprilie anul următor. Veronica Micle vine la Botoșani și determină pe Eminescu să se mute definitiv la București, unde și pleacă pe data de 15 aprilie. Aici are un modest început de activitate literară. Citește într-un mic cerc de prieteni *Lais*, care se dovedește a fi traducerea piesei *Le joueur de flûte* de Emile Augier. Tipărește în *România liberă* din 13 noiembrie *Iconarii d-lui Beldiman* și la 20 noiembrie *Iar iconarii*. În decembrie participă la apariția revistei *Fântâna Blanduziei*, unde scrie articole la 4 și 11 decembrie, semnând cu inițiale. În numărul din 25 decembrie al revistei se anunță apariția volumului de

poezii, ediția a treia, cu un adaos de trei poezii față de edițiile precedente: *La steaua*, *De ce nu-mi vii* și *Kamadeva*.

1889 La 3 februarie Eminescu este internat la spitalul M[rcu]a din București și apoi este transportat la sanatoriul Caritas. La 13 aprilie se instituie o curatel[pentru asistența judiciar[a bolnavului. În noaptea de 15 iunie, la ora 3, poetul moare în sanatoriul doctorului +u]u din strada Plantelor, București. Ziarul *Rom`nul* din 16 iunie anun[la =tiri: *Eminescu nu mai este.* }nmorm`ntarea are loc în ziua de 17 iunie. Corpul defunctului este depus în groap[la umbra unui tei din cimitirul Bellu.

În octombrie se d[la tipar ediția a patra a volumului de poezii de la Socec, cu un studiu al lui Maiorescu, intitulat: *Poetul Eminescu*.

La 14 octombrie moare la Boto=ani Henrieta Eminovici, sora care-l îngrijise pe Eminescu în ultimii s[i ani de via\[. Veronica Micle încetase din via\[înc[de la 3 august în chilia unor maici de la M`n[stirea V[ratec.

Tot în acest an moare =i I. Creang[.

1989 Centenarul mor`ii lui M. Eminescu.*

ION CRE/U

* Nota redacției.